



acestea din urma ar avea prioritate la aplicare.

Referințe bibliografice

1. Constituția Republicii Moldova din 29.07.1994, publicată în 12.08.1994 în Monitorul Oficial Nr. 1, data intrării în vigoare: 27.08.1994;

2. Convenția nr. 1950 din 04.11.1950 Pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, publicată: 30.12.1998 în Tratatul Internațional Nr. 1 art. Nr. 342, data intrării în vigoare: 01.02.1998, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950. A intrat în vigoare la 3 septembrie 1953;

3. Cod nr. 985 din 18.04.2002, Codul Penal al Republicii Moldova, publicat: 14.04.2009 în Monitorul Oficial nr. 72-74 art. nr.: 195;

4. Cod nr. 122 din 14.03.2003, Cod de Procedură penală a Republicii Moldova, publicat: 07.06.2003 în Monitorul Oficial nr. 104-110 art. nr.: 447, data intrării în vigoare: 12.06.2003.

5. Hotărârea CSJ nr. 3 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 9 iunie 2014;

6. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2000, nr. 17 – Privind aplicarea în practica judiciară de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale;

7. Mihai Poalelungi, Igor Dolea, Tatiana Vâzdoagă [et al.]; coord. ed.: Mihai Poalelungi, Manualul Judecătorului pentru cauze penale, Chișinău, 2013;

8. Mihai Udrioiu, Ovidiu Predescu, Protecția europeană a drepturilor omului și procesul penal român, Editura C. H. Beck, București, 2016;

9. Corneliu Bîrsan, Convenția europeană a drepturilor omului. Comentariu pe articole. Ediția 2, Editura C. H. Beck, București, 2010;

10. Michael Freeman, Human Rights, 2nd Edition, Fully revised and updated, Polity Press, Cambridge, UK, 2011;

11. www.constcourt.md

12. www.hudoc.echr.coe.int

13. www.jurisprudenta.csj.md

14. www.lex.justice.md

15. www.echr.coe.int .

CZU 343.2.01

O SECURITATE PERSONALĂ MAI MARE ÎNSEAMNĂ O CRIMINALITATE MAI MICĂ

Igor SOROCEANU,

studentul grupei academice 223, al anului II de studii a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI al RM

REZUMAT

Cercetarea științifică efectuată în articolul dat, are drept scop de a plasa pe prim-plan viața, sănătatea și siguranța cetățenilor. La ora actuală, securitatea infracțională, reprezintă un proces complex și persistent în mediul înconjurător. Pentru a evita și a depăși acest factor criminogen, este nevoie de un mare efort fizic și intelectual din partea fiecărei persoane. Individul cu intenții criminale există pretutindeni, ceea ce ne determină să fim mai prudenți, neînfricați, curajoși și ne oferă posibilitatea de a ne cunoaște potențialul pentru a ne asigura securitatea personală împotriva oricăror fapte antisociale.

Cuvinte-cheie: securitatea personală, infractor, faptă ilicită, mediu criminal, reguli de precauție.

UNE SÉCURITÉ À UN NIVEAU PLUS ÉLEVÉ SIGNIFIE MOINS DE CRIMINALITÉ

Igor SOROCEANU,

étudiant du 223 groupe, Académie „Ștefan cel Mare”, du Ministère de l'Intérieur de la République Moldova

RÉSUMÉ

Cette recherche scientifique a pour but de mettre au premier plan la vie, la santé et la sécurité des citoyens. À l'heure actuelle, la sécurité criminelle représente un processus complexe et persistant dans notre société. Il faut un grand effort physique et intellectuel de la part de chaque personne, pour éviter et surmonter ce facteur criminogène. Le fait qu'il y a partout des personnes avec intention criminelle nous conduit à être prudent, courageux et nous permet de connaître notre potentiel pour nous assurer notre sécurité personnelle.

Mots-clés: sécurité personnelle, infracteur, fait illicite, environnement criminel, règles de précaution.

Asigurarea securității personale este o muncă grea și o responsabilitate majoră.

Introducere. Problema securității ca fenomen social se evidențiază ca una dintre problemele globale ale contemporanității. Particularitățile acestei probleme constă în faptul că aceasta poartă un caracter complex, deoarece ea și oricare altă problemă socială, la final reflectă unul dintre aspectele securității.

Este necesar să remarcăm faptul, că conform teoriei motivaționale care determină ierarhia necesităților

omului, securitatea alături de necesitățile fiziologice (apă, îmbrăcăminte, căldură etc.) este una dintre necesitățile primordiale. Securitatea este un element necesar, vital al activității cetățenilor, societății și statului.

În termeni generali categoria „securitate” caracterizează starea societății în cadrul căreia se asigură existența și dezvoltarea sa normală. Securitatea se înțelege ca un criteriu al protecției obiectului și



siguranța funcțională a acestuia. Cu alte cuvinte ea reprezintă prin sine complexul de condiții interne și externe optimale care sunt baza activității confortabile a activității oamenilor și garantează un rezultat pozitiv al oricărei solicitări care au loc.

Scopul articolului. Scopul acestui articol este de a scoate la lumina zilei cauzele care duc la săvârșirea faptelor antisociale; de a aduce la cunoștința cetățenilor pericolele la care pot fi supuși în caz de neatenție și totodată de a specifica regulile de protecție pentru asigurarea securității personale și combaterea faptelor ilicite.

Materiale și metode de cercetare. În procesul cercetării fenomenului securității infracționale am utilizat în mod prioritar metoda logico-juridică. De asemenea, am făcut uz și de metoda istorică, care ne-a permis abordarea din punct de vedere istoric al conceptului de securitate personală. Totodată pentru studierea mai aprofundată a temei date am utilizat metoda deducției, analizei și metoda comparativă. Materialele utilizate sunt cercetările savanților din domeniul literaturii de specialitate și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Rezultatele obținute și discuții. Prin urmare, „termenul de *securitate* provine din limba latină, unde *securitas* înseamnă – faptul de a fi la adăpost de orice pericol, sentiment de încredere și de liniște pe care îl dă cuiva absența oricărui pericol” [3,p. 969]. O altă definiție a conceptului de *securitate* este specificată și în *The Oxford English Dictionary*, unde o putem înțelege ca o metodă „de a fi protejat sau de a nu fi expus unui pericol”, este un sentiment de siguranță sau de eliberare în absența pericolului” [7,p. 635]. Deci, analizând aceste două definiții, specific că *securitatea* într-un context general ilustrează o scăpare de orice pericol existent, de asemenea reprezintă și un sentiment bazat pe sinceritate și încredere plasându-ne pe noi – ca ființe umane, în absența oricărei

amenințări la viața și sănătatea personală.

Din punct de vedere filosofic – aceasta este starea maximă de adoptare a sistemului care se protejează, de modificările externe și interne ale mediului. Din punct de vedere sociologic – este determinat de noțiunea de „interes” – ca stare de protecție a intereselor naționale de pericolul intern și exterior care asigură dezvoltarea progresivă, rezistentă a personalității, societății și statului. Specificul societății ca fenomen social rezultă din faptul că aceasta are un caracter complex, din cauză că oricare problemă socială reflectă unul dintre aspectele securității.

Aceasta rezultă din faptul, că în sens larg securitatea este înțeleasă ca:

1. Garant constituțional, legal și practic al măsurilor de protecție și asigurare a intereselor sociale vitale ale obiectului de pericolele interne și externe.

2. Stare de securitate a omului, societății și statului de factorii interni și externi care se bazează pe activitatea oamenilor, societății și statului referitor la identificarea, stabilirea, autentificarea pericolelor, minimizarea acțiunilor negative ale urmărilor social – periculoase care pot pune în pericol valorile fundamentale, inclusiv dezvoltarea sistemului de securitate.

3. Stare de dirijare cu pericolele și amenințările, în cazul când ultimele pot să joace un rol constructiv.

4. Sistem de limită privind organizarea puterii statului referitor la realizarea necesităților și intereselor omului, ca bază fundamentală de existență a oricărei sisteme.

5. Stare de protecție personală, a societății și statului de pericolele externe și interne care se sprijină pe activitatea cetățenilor, societății și statului.

Dacă să facem abstracție de la noțiunea generală a securității, atunci practic la baza acestei noțiuni se află una dintre caracteristicile filosofice, o categorie de „stare” sau de „situație”. Alegerea

acestei categorii, este fără îndoială corectă, din cauză că *starea* este o categorie științifică care caracterizează posibilitatea materiei existente în diverse forme prin relațiile și calitățile acestora.

Adesea ne apar în minte diverse întrebări, precum ar fi:

De ce se tem unii să iasă din casă?

Se simte oare omul în siguranță?

De ce are nevoie omul de siguranță?

Plecînd de la aceste întrebări retorice observăm că securitatea personală își face loc în viața de zi cu zi a oricărui cetățean, de la banalul sistem de a-i proteja casa, pînă la sisteme mai complexe care să-l protejeze pe el și familia lui.

Fără încredere într-o siguranță, fără stabilitate și fără ocrotire, ființa umană devine înspăimîntătoare. De altfel, piramida trebuințelor formulată de Abraham Maslow plasează nevoia de securitate personală pe al doilea nivel de importanță imediat după nevoile fiziologice. Nevoie de securitate personală sau dreptul imprescriptibil al omului la liniște și bunăstare fără asigurarea căruia tot ceea ce se construiește ca sistem juridic și instituțional capătă un caracter relativ, ușor schimbător în funcție de presiunile politice, economice, militare, ecologice sau de orice altă natură.

Într-adevăr, de-a lungul întregii sale istorii, omul a simțit permanent nevoia de stabilitate și s-a preocupat să-și asigure agoniseala, proprietatea, hrana și propria viață. Așadar, vreau să specific că nu se poate de a trăi fără a avea sentimentul siguranței acțiunii și al stabilității.

Prin urmare, față de această realitate, singurul concept care poate răspunde acestor deziderate (siguranță și stabilitate) este conceptul de securitate personală. Securitatea reprezintă o chestiune ce ține de strategie, respectiv fixarea priorităților față de un context geopolitic, de resurse, de alianțe, dar și de loialitate față de aliați, de



planificare și nu în ultimul rînd de management.

Securitatea personală reprezintă un ideal primordial de care trebuie să beneficieze oricine, ea are menirea de a asigura inteligența, conștiința și satisfacerea nevoilor spirituale, este baza omului de a trăi într-o lume unde demnitatea și bunăstarea sa se vor bucura de respect și protecție. Acest lucru este menționat și în Declarația Universală a Drepturilor Omului, unde la art.3 este prevăzut că „Orice ființă umană are dreptul la viață, la libertate și la securitatea persoanei sale”[4].

În lumina considerentelor de mai sus, vreau să specific că, „securitatea este percepută ca un concept multidimensional așa zisa „Hydra-Headed manifestation” care ne face să tratăm simultan problemele securității și prosperității economice, siguranței ecologice și prezervării (Dex: prevenirea unui rău) mediului, iar în ultimul timp și problemele securității spațiului cosmic (aici am în vedere problema „of space garbage” – materiale sau echipament ieșit din uz care rămîn pe orbita pămîntului și proiecte de colectare a lor pentru a evita consecințe nefaste pentru mediu și siguranța persoanelor). Toate acestea sunt concentrate în jurul individului și siguranței lui dînd naștere la conceptul de securitate umană sau personală”[6,p. 21].

Toate ființele umane existente pe Terra sunt înzestrate cu o multitudine și cele mai diverse calități de autoapărare, în același timp posedînd și reflexul neîngrădit și fără nici o rezervă de a se menține în siguranță apărîndu-și propria ființă – ca o valoare supremă a societății contemporane. Astfel, fiind mai prudenți și ocrotindu-ne pe noi înșine ne oferim durabila siguranță personală ca o capacitate fundamentală pentru o criminalitate mai mică și o supravețuire statornică.

La ziua de azi problemele securității personale ating cele

mai diverse aspecte ale dezvoltării umanității și necătînd la faptul că la prima vedere pare un fenomen unitat, securitatea personală poate îmbrăca o diversitate considerabilă de forme de manifestare, iar în acest sens aș vrea să specific „șase elemente caracteristice securității personale:

1) Securitatea economică – are drept scop asigurarea unui venit minim necesar fiecărui individ.

2) Securitatea alimentară – are menirea de a garanta accesul fizic și economic la hrana de bază.

3) Securitatea sanitară – are rolul de a garanta protecția minimă față de boli și a unui mod de viață sănătos.

4) Securitatea ecologică – căreia îi revine obligația de a proteja oamenii față de deteriorarea mediului și dezastrurile naturale.

5) Securitatea comunității – obiectivul principal al acesteia fiind protejarea oamenilor de pierderea relațiilor și valorilor tradiționale, de violență etnică și sectară.

6) Securitatea politică – referindu-se la furnizarea unui mediu de viață bazat pe respectarea în societate a drepturilor omului”[1,p. 71-72].

Analizarea limitată a conceptului de securitate personală se îndreaptă asupra pericolului violent care se aplică asupra persoanelor. Securitatea personală vizează asigurarea vieții private și integrității fizice a ființei umane împotriva tuturor formelor de violență existente, fără importanță că există conflict sau nu ori că au adus la încălcarea drepturilor persoanelor ce nu generează violență.

De cele mai dese ori, mergînd pe stradă putem observa persoane ce posedă un comportament violent, devin provocatori sau dețin un nivel scăzut de instruire și educație. În astfel de cazuri trebuie să fim precauți, asigurîndu-ne securitatea personală de a nu deveni victima unor acte împotriva normelor de conduită. În această ordine de idei aș vrea să specific cele mai impor-

tante reguli și cele mai dese situații întîlnite pentru a ne apăra de răufăcătorii și pentru a combate fenomenul criminalității:

1. Este foarte bine să păstrăm banii și portmoneul în buzunarele interioare pe cît mai aproape de corp și nici într-un caz în buzunarele din spate.

2. Cînd mergem la cumpărături nu este cazul să ne etalăm cu portmoneul.

3. Aflîndu-ne în mulțime la magazin, la gară sau în transport public este bine de ținut geanta la piept, astfel ca nimeni să nu o poată deschide sau tăia cu lama.

4. Atunci cînd ridicăm o persoană de jos, trebuie să fim prudenți, deoarece ne poate extrage tot conținutul buzunarului.

5. Cînd ne aflăm în transport public și observăm că o persoană se apropie sau se lipește de noi, trebuie să fim precauți, deoarece acesta caută să intre în vorbă, caută un sfat pentru a ne dezechilibra și sustrage bunurile.

6. Pe timp de noapte ar fi bine de evitat pe cît de posibil să nu circulăm pe străzile întunecoase sau necirculate.

7. Dacă observăm că cineva ne urmărește ar fi de dorit să schimbăm traseul, spre unele zone mai iluminate. Chiar dacă nu ne-a atacat persoana respectivă – sesizăm imediat poliția, astfel putem să contribuim la prevenirea unor fapte nedorite.

8. Cînd ne pomenim în situația de-a urca în ascensor cu persoane suspecte și necunoscute ar fi de dorit să folosim orîșice motivație pentru a refuza și să nu ne lăsăm păcăliți de îmbrăcăminte elegantă a acestora, iar în cazul că persoana opune rezistență și încearcă să ne urce cu fotfa în ascensor – o modalitate de-a rămîne în siguranță este de a telefona la ușa unui vecin de la parter.

9. Cînd avem de achitat unele servicii, nu este binevenit de-a scoate toți banii din buzunar pentru a achita prestația respectivă și a număra banii în ochii tuturor.



10. Când vorbim la telefon în stradă, ar fi bine de atras atenția la toate persoanele din jurul nostru.

11. Un lucru binevenit ar fi de a ne pregăti banii din timp pentru achitarea călătoriei înainte de a ne urca în transport.

12. Când avem de urcat unele scării, ar fi necesar să privim cu mare atenție și persoanele care urcă scările din jurul nostru, pentru a ne asigura securitatea noastră personală.

13. În special, doamnele cu pachete voluminoase trebuie să fie cât mai prudente, deoarece cumpărăturile le abat atenția și pot deveni ținta răufăcătorilor în primele momente.

14. Iar cel mai important lucru este că femeile obișnuiesc să pună portmoneul în sacoșă deasupra pe cumpărături care la fel le atrage atenția hoților de buzunare.

15. De obicei cititul în locurile publice este cel mai frecvent și cea mai ușoară metodă de a-i deposeda pe proprietari de bunuri, pentru că în timpul lecturii victima este dezechilibrată de atenția asupra bunurilor sale și acest lucru permite indivizilor sustragerea bunurilor mai ușor.

16. Trebuie să fim cât mai prudenți la ceasul și la brățara de pe mână, iar în același timp o atenție sporită o atragem și la lăntșorul de aur de la gât.

17. Când ne deplasăm în transportul public, nu este firesc de-a sta lângă ușă, deoarece în timpul deschiderii ușii putem să ne pomenim fără bagaje.

De cele mai multe ori, pentru a asigura securitatea locuințelor, instituțiilor și organizațiilor, agenții economici recurg la instalarea camerelor de supraveghere, a diferitor detectoare sau la angajarea agenților de securitate, care asigură fizic securitatea criminologică privată din interiorul încăperilor, prin supravegherea și monitorizarea persoanelor care se află în interiorul acesteia. Iar când este cazul de transportat unele obiecte primordi-

ale, securitatea acestora de asemenea este asigurată de către agenții de pază care sunt dotați cu echipamente speciale, inclusiv cu arme de foc. Aceștia însoțesc mijloacele de transport, supraveghează producția, documentele, banii inclusiv și persoanele, și intervin doar când există pericolul unui atac direct.

Individul este în continuare posibil de a fi expus diferitelor fapte antisociale în viața cotidiană, fie că muncește, fie că se odihnește sau alte situații similare de genul dat. Trăim într-o societate unde mereu vedem la televizor diferite accidente, precum ar fi: producerea unor avarii, survenirea unor calamități naturale sau că au loc unele acte de terorism, soldate cu mari prejudicii morale și materiale sau pierderi de vieți amenești. Cu toate că aceste incidente se produc de cele mai dese ori din inacțiunea făptuitorilor, există totuși în societate un element extrem de periculos care atentează la viața și securitatea personală – individul cu înclinații criminale, deosebindu-se de ceilalți cu o treaptă scăzută de instuire și un sistem fulgerător de reacție. Iar „în aceste împrejurări, este important să cunoaștem cum trebuie să ne comportăm sau cum să procedăm în cazul în care cineva încearcă să pătrundă în apartament, să ne smulgă geanta, dacă un necunoscut bate la ușă, dacă primim telefoane ciudate sau suspecte, ori am remarcat persoane dubioase stînd într-un autoturism în preajma casei fără o treabă anume”[5,p. 5].

Pentru a nu fi înșelați și a nu deveni ținta unor atacuri contra securității personale, propun pentru analizare și respectare următoarele măsuri de securitate:

a) Niciodată nu este cazul să discutăm cu partenerii de afaceri despre viața noastră personală, despre secretul personal și despre situația financiară, deoarece afacerea în economie este cel mai dăunător factor al vieții personale unde partenerii încearcă să obțină autoritate și tot controlul.

b) Trebuie să fim cât mai prudenți cu persoanele necunoscute și indiscrete care ne propun să cumpărăm obiecte la prețuri mai mici decît prețul lor de cost, deoarece aceste obiecte pot fi necalitative sau dobîndite prin intermediul unor activități ilicite.

c) În timpul încheerii unor contracte de vânzare-cumpărare sau contracte cu unitățile economice, este necesar de a insista pentru a ne fi oferite și garanții în urma acestor tranzacții. Cea mai eficientă modalitate de-a combate criminalitatea în domeniul dat este de a verifica mijloacele bănești și parafele la unitățile bancare sau la fondatori.

d) În cazul în care alegem calea de-a procura un obiect în afara piețelor autorizate, ar fi binevenit să fim însoțiți de o persoană de încredere pentru a verifica pe loc articolul cumpărat și de a transmite însoțitorului obiectul cumpărat, ca acesta din urmă să nu fie schimbat cu un alt obiect în timpul numărării banilor și transmiterii acestora.

Menționînd aceste măsuri de protecție și siguranță, doresc să specific că trăim într-o societate în care pericolele de diverse tipuri ne urmăresc la fiecare pas. Este absolut necesar să încercăm pentru binele nostru, să ne asigurăm securitatea personală și să evităm pe cât este de posibil să ajungem victime ale răufăcătorilor.

Cu toate că organele de drept din țară duc o luptă majoră cu fenomenul criminalității, totuși în unele ipostaze este greu de prevenit și de curmat comiterea unei fapte antisociale, ceea ce duce la înspăimîntarea cetățenilor și la suscitarea forțelor de ordine. În această ordine de idei vreau să menționez că anual pe teritoriul Republicii Moldova se desfășoară un sondaj cu privire la rata criminalității și a nivelului de siguranță a cetățenilor. Deci, conform sondajului desfășurat în luna ianuarie 2017, Ministerul Afacerilor Interne a anunțat în ce raioane din țara noastră se atestă cea mai înaltă rată a criminalității. Și anu-



me, acestea fiind cele mai aglomerate orașe, precum sunt Chișinău și Bălți.

Rata medie a criminalității în mun. Chișinău este de 175 de cazuri la 10 mii de locuitori, pe când în mun. Bălți se atestă un raport de 119 de cazuri la 10 mii de locuitori. Făcînd o referire la celelalte raioane ale țării putem specifica că la Criuleni s-au înregistrat 109 de cazuri la 10 mii de cetățeni, la Rezina este un raport de 107 de cazuri la 10 mii decetățeni, acesta fiind urmat de Cantemir cu o rată de 105 la 10 mii de cetățeni și Ceadîr-Lunga cu 103 de cazuri la 10 mii de cetățeni.

Dar, partea pozitivă a raportului respectiv este că, cea mai mare securitate personală și cea mai mică situație criminogenă s-a înregistrat la Tighina cu 14-15 de cazuri la 10 mii de cetățeni, care este urmat de Fălești cu 57 de cazuri la 10 mii de cetățenii și Sîngerei cu 62 de cazuri la 10 mii de cetățeni.

Conform datelor oferite de ministerul de resort, în anul 2016 pe teritoriul RM au fost înregistrate peste 38 mii de infracțiuni, cu 6,14 la sută mai mult decît în anul precedent. Printre faptele ilicite cu care luptă omul de rînd sunt furturile, jafurile, tîlhăriile etc.

Concluzie. În concluzie voi încerca să mă expun asupra ideii principale: Dacă o securitate mai mare înseamnă o criminalitate mai mică – atunci răspunsul ar fi DA, însă desigur pentru unii dintre noi siguranța personală se rezumă la a putea face față zilei de mîine, din punct de vedere financiar, pentru alții aceleași concepte reprezintă o serie de aspecte complexe de la siguranța personală de zi cu zi. Un loc aparte în conceptul de securitate personală îl ocupă prevederea. A fi prevăzător înseamnă să te gîndești în perspectivă. A fi prevăzător nu înseamnă să devii paranoic, iar grija privind siguranța să îți conducă viața, asta ar fi o prostie. Nu putem face greșeala mai mare

decît să ne imaginăm că în confortul caselor și orașelor noastre nimeni și nimic nu ne poate atinge. Poate nu azi, poate nu mîine sau poate niciodată nu vor fi victimele unor hoți de buzunare, sau a unei tîlhării, însă după cum se învață la criminalistică și criminologie există o tipologie a victimelor, o serie de factori comportamentali care ne transformă în victimă. Deci, de cele mai dese ori noi trebuie să atragem atenția asupra rolului nostru în societate și asupra bunurilor pe care le avem asupra noastră.

Referințe bibliografice

1. Albu Natalia, Securitatea națională: aspecte teoretice și practice, Chișinău, Ed. Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, 2014.
2. Dicționarul explicativ al limbii române, Academia Română, Institutul de lingvistică „Iorgu Iordan”, București, Ed. Univers Enciclopedic, 1996.
3. Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 10 septembrie 1948.
4. Golubenco Gheorghe, Securitatea personală, Chișinău, Ed. Cartier, 2002.
5. Secrieru Stanislav, Poliția și Securitatea Publică: Materialele conferinței științifico-practice din 9 decembrie 2002, Chișinău, Ed. Academia „Ștefan cel Mare” a MAI al RM, 2003.
6. The Oxford Dictionary of the English Language, Oxford University Press, Moscova, Ed. Astrel, 2001.

Conducător științific.

Boris GLAVAN,
Decan al Facultății Securitate
Civilă și Ordine Publică a
Academiei „Ștefan cel Mare”
a MAI al RM, doctor în drept,
conferențiar universitar,
colonel de poliție.

Directeur de recherché:

Boris GLAVAN,
Doyen de la Faculté: Sécurité
Civile et Ordre Public, Académie
„Ștefan cel Mare”, du Ministere
de l’Intérieur de la République
Moldova, docteur en droit,
professeur associé, colonel de
police.

Igor SOROCEANU,
student al Academiei „Ștefan
cel Mare” a MAI al RM, email:
soroceanu94igor@gmail.com,
tel. 068578205.

Igor SOROCEANU,
 tudiant en Académie „Ștefan
cel Mare”, du Ministere de l’Intérieur
de la République Moldova,  mail:
soroceanu94igor@gmail.com,
tel. 068578205.